

بنیاد فیریه فواجه نصیر طوسی

آیین نامه اجرایی بند ۳ ماده ۲۹ قانون گذرنامه

مصوب ۱۳۶۳/۷/۱۸ هیات وزیران

هیات وزیران در جلسه مورخ ۶۳/۷/۱۸ بنا بر پیشنهاد شماره ۲۵۹۹۶/م وزارت کشور آیین نامه اجرایی بند ۳ ماده ۲۹ قانون گذرنامه مصوب ۱۳۵۱ را به شرح ذیل تصویب نمودند:

ماده ۱ - پروانه گذر طبق قانون گذرنامه (بند ۳ ماده ۲۹) به سکنه مرزی اعم از خاکی و آبی که تابعیت ایرانی داشته باشند داده می‌شود.

ماده ۲ - حدود مناطق مرزی و نواحی جنوبی خلیج فارس و دریای عمان به پیشنهاد وزارت کشور و تصویب هیات وزیران تعیین خواهد شد.

ماده ۳ - پروانه گذر دارای مشخصات به نمونه پیوست صادر می‌شود.

ماده ۴ - مدت اعتبار پروانه گذر از تاریخ صدور به مدت ۱۵ روز می‌باشد و حداکثر در سال دو مرتبه صادر می‌شود.

ماده ۵ - مدت سکونت در مرز به منظور صدور پروانه گذر باید از پنج سال کمتر نباشد در موارد ضروری با تایید شورای تامین شهرستان صادر می‌شود.

ماده ۶ - برای مرز نشینان با رعایت معاهدات بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت های همجوار پروانه گذر صادر می‌گردد.

ماده ۷ - صدور پروانه گذر به عهده ژاندارمری (مرزبانی) می‌باشد.

ماده ۸ - پروانه گذر برای هر فرد جداگانه صادر می‌گردد.

تبصره - همسر رسمی و فرزندان که به سن قانونی نرسیده‌اند تابع شخص مرز نشین هستند.

ماده ۹ - صدور پروانه گذر با رعایت مواد ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ قانون گذرنامه انجام می‌گیرد و فقط برای محلی که مسافرت به آن در پروانه گذر تصریح می‌شود معتبر است.

ماده ۱۰ - افرادی که دارای پروانه گذر می‌باشند از محل‌های تعیین شده (در پروانه گذر) باید خارج واز همان محل وارد ایران شوند.

تبصره - افرادی که دارای پروانه گذر هستند از وسیله نقلیه (شخصی - عمومی) فقط تا محل تعیین شده می توانند استفاده کنند.

ماده ۱۱ - افرادی که دارای پروانه گذر هستند می توانند به میزان دو هزار تومان وجه نقد و اجناس سوغات با خود حمل نمایند (اجناسی که از طرف دولت صدور آن مجاز اعلام گردیده است)

ماده ۱۲ - نیروهای مسلح - نظامی و انتظامی مشمول این پروانه گذر نمی شوند.

ماده ۱۳ - در صورت فقدان یا غیر قابل استفاده شدن، المثنی در همان سال صادر نخواهد شد.

ماده ۱۴ - جعل و سوء استفاده از پروانه گذر تعقیب قانونی دارد.